

The background of the cover is dark and textured, possibly representing a crumpled tarp or a similar material. In the center, there is a crumpled, metallic-looking object that reflects light, creating a bright, shimmering effect. The overall mood is mysterious and industrial.

NOVELL A

Jagad

Roy Panen

Hej!

Jag heter Roy Panen och det är jag som har skrivit denna bok.

Den är gratis för läsning/lyssning, nedladdning, delning/spridning. Men den får inte säljas. Och den får inte användas som egen text i andra texter eller böcker.

Jag äger upphovsrätten, och bokfilen är säkerhetsskyddad.

Hoppas du kommer tycka om den.

Mer information finns i slutet av boken.

AMIR-serien

Den handlar om bästa kompisarna Amir och Sten, 8-9 år.

De är mycket mobbade, och de kommer ifrån varandra. Men deras kärlek till varandra är så stark att de senare, med fina vuxnas hjälp, finner tillbaka till varandra.

Båda kämpar framåt på sin nya väg i all hopplöshet. Och det blir en lång och tuff resa innan de ses igen.

Noveller

Från:

AMIR Mobbare

1 Jagad 1-21 79 s.

2 Värsta mobbningen 22-30 53 s.

3 Boxas 31-40 50 s.

4 Fortsatt mobbning 41-57 69 s.

5 Jagad igen 58-75 73 s.

Information

Noveller

AMIR Mobbare har gjorts om till fem noveller.

Hela boken finns med bland novellerna. Texterna har inte gjorts om och är i sitt original.

Novellerna ligger i en nummerordning som följer originalbokens linje av innehåll.

De fem novellerna är ett pedagogiskt alternativ till originalboken. De kan hjälpa läsaren att få en god inblick över vad originalboken handlar om. Och man kan enkelt välja att läsa fristående delar av boken.

A = AMIR.

AMIR

Mobbare

Roy

Panen

Roy Panen

Bokförlag

Roy Panen –
NOVELLER
A MOBBARE
Jagad

Information

NOVELLER A MOBBARE Jagad (1)

2023

Hämtad från: AMIR Mobbare (1)

© Roy Panen 2023

Roy Panen Bokförlag, Sollebrunn

www.panen.se

roy@panen.se

Omslagsfoto: Skrynkelig plast, Roy
Panen

Omslag: Roy Panen

ISBN 978-91-89769-80-9

Denna bok skyddas av upphovsrättslagen.

Varning

Denna bok är ganska läskig och skrämmande med mobbning som huvudämne. Men var inte rädd eller minsta orolig. Du klarar av det.

Den innehåller också mycket fina saker med massor av ljus. Detta som också blir större och starkare än det mörka och läskiga.

Ingen vill väl bli mobbad. Ändå finns det mobbare. Fast dessa dumma typer behöver nog bara lära sig en liten läxa

för att sedan – förhoppningsvis bli bättre människor. I bästa fall kanske de också blir snälla. Och ännu bättre att de till och med blir fina kompisar.

Alla behöver en kompis att ha kul med. Gärna flera, och både flickor och pojkar.

Amir, i denna bok, har stora problem med mobbare. Men han är stark, och faktiskt tuff, modig, och framförallt påhittig, när det gäller att hantera sina mardrömslika mobbare.

Det finns ingen som visar Amir vägen, hur han ska göra eller tänka – för att få slippa problemen och det som

skrämmar honom.

Men längre fram i denna bokserie, boken Låtsasstorebror, finner han någon som hjälper honom och som bokstavligen sopar rent vägen framför honom där han går. Och nu behöver han inte vara rädd mer.

Amir behöver få drömma, fantisera, och skapa sina egna mål för vad han vill göra. Och allt detta utan att behöva vara rädd.

2016-08-15

Hej, igen!

Kanske är du en av dem som föredrar kortare berättelser, noveller.

Min romanserie AMIR, är en serie på ett antal böcker, men som innehåller flera kortare och avslutande berättelser. Kanske kan dessa vara ett alternativ för val av läsning, och att du senare vill ge dig på att läsa hela serien i sin fulla längd.

Genom serien får du läsa om massor av händelser, som har en koppling till

varandra och med det hänger ihop, med flera röda trådar: kärlek, vänskap, mod, styrka, och en vilja av stål.

I denna novell Jagad, blir Amir jagad av flera äldre mobbare som bråkar med honom så gott som varje dag.

Mobbare

Baksidestext

Amir, nio år, jagas genom flera bostadsområden av ett gäng mobbare som är äldre än han.

Han springer för sitt liv och tar skydd på en riddarborg inne på en lekplats. Han lägger sig på marken och rullar in under ett brädgolv.

Han tror att de kommer slå honom rejält, när och om de får tag på honom.

Och de har med sig en tennisracket, ett basebollträ och en krocketklubba.

Det kommer att göra ont. De kommer att slå ihjäl honom.

Han har tidigare vågat räcka ut tungan till ett par av mobbarna.

Och nu vill de ha sin hämnd.

Han har behövt gömma sig, till och med fly till sina låtsaskusiner i Göteborg och stanna där med dem under en termin.

Men hemma i Skövde igen fortsätter mobbarnas hat och terror mot honom.

Och nu är det kanske ute med honom.

OTÄCKA

MOBBARE

1 Jagas av
mobbare

Amir, Ajda och mobbare, bostadsgård

Amir, nio år, jagas i dag lördag av ett

gäng mobbare. Och de är inte färre än sju stycken som vill få tag på honom.

De är mycket arga.

Sådana fegisar. Sju mot en.

Först, ganska tidigt på morgonen, jagas han genom flera bostadsgårdar.

Han och lillasyster Ajda, sex år, är ute på en gräsmatta och sparkar boll. Men så dyker mobbarna upp, en efter en runt dem.

Han vet att Ajda ger de sig inte på. Så utan att hinna tänka igenom det bästa i situationen lämnar han henne och springer i riktning bort från gården.

Mobbarna jagar honom, och som

sagt, i ett långt följe på sju man.

Skitfegisar.

Först runt skolan, sedan genom skolgården, förbi ett par fotbollsplaner, en mindre skog, genom en ganska stor lekpark med linbana, gungor, vippgunga, rutschkana, sandlåda och pulkabacke.

2 Riddarborg

Oturligt nog finns inga barn här och leker nu. Inga föräldrar heller. Nej, det

finns ingen just nu som kan skydda eller hjälpa honom.

Han måste klara sig på egen hand. Men hur? Mer än att bara springa? Och på liv och död?

Därefter jagar de honom genom några villaträdgårdar. Sedan in i en liten björkskog. Där finns en stor riddarborg, mitt bland massor av villor.

Hela riddarborgen är byggd av stockar och brädor. Och runt hela borgen finns tjocka stockar som står upp, nedkörda i marken.

Det ser ut lite som en mur i olika höjder.

Man kan gå balansgång på den. De lägsta stockarna är kanske bara trettio centimeter höga och de högsta ett par meter.

Denna borg är Stens och hans favoritplats att vara på.

Fast Sten finns inte med honom längre. Han är hos en fosterfamilj utanför Stockholm.

Och allt detta händer efter att hans mormor får en hjärtattack och dör, och hans lite tokiga mamma svimmar och slår huvudet i dammsugaren. Nu blir hon än mera tokig. Och hon måste flytta till ett hem högt upp i Norrland.

Ja, minst sagt ett stort kaos uppstår.

3 Tar skydd

Innan mobbarna hinner få tag på Amir, eller ens se vart han tar vägen mellan björkarna, slänger han sig ner på marken och ålar in under brädgolvet längst ner i riddarborgen.

Här under trägolvet brukar en igelkottfamilj hålla till. Eller de kanske till och med bor här. Fast, som tur är så är

de inte här nu. För en stickig igelkotts sällskap är väl inte vad han behöver just nu.

Och inte heller finns det någon läskig huggorm som kan bita honom och spruta in sitt hemska gift. Fast huggormsbett brukar man inte dö av, utan som mest bara bli sjuk. Kanske lite feber eller så.

4 När mobbarna får tag på honom

Vad mobbarna tänker göra, när de får tag på honom, är det ingen som vet. Men Amir vågar tro att de kommer slå honom rejält.

Flera av dem tänker nog nöja sig med att sparka och slå på honom, och säkert

med knutna händer.

Och skor. Det kommer göra ont.

Och en av dem håller en tennisracket i sin hand, en annan ett basebollträ och en tredje en krocketklubba.

De kommer slå honom rejält. Kanske slå ihjäl honom.

Men han är snabb i benen, som en gepard. Den kan komma upp i en topphastighet på närmare hundra kilometer i timmen. Många av våra bilvägar har en maxhastighet på nittio kilometer i timmen.

Och han är hal som en ål, när han glider in under brädgolvet.

Han skulle nog också behöva vara stark – som en björn. Fast hur kan man klara en fight mot sju stycken?

TIDIGARE

HÄNDELSE

5 Ger tillbaka

Amir, familj, och mobbare, ute

För nästan exakt två veckor sedan, en fredag, retar Amir ett par av mobbarna utanför en restaurangs uteservering.

Mobbarna har vägarna förbi serve-

ringen, och de går tillsammans med den enes pappa.

Idioterna stannar till när de får syn på Amir, och de stirrar hatiskt på honom. Sedan gör de ett tecken med händerna i utsträckta armar, som att de håller i en pistol. Och de låtsas skjuta honom.

Amirs familj verkar inte se det hela. De är upptagna av varandra och med att äta och dricka.

I dag firar de att mamma och pappa har varit gifta i tio år. Och det känns stort.

Fast att det mobbarna gör kanske bara är på låtsas, så blir det ändå riktigt

otäckt.

Och Amir hinner inte tänka innan han sträcker ut tungan i en ogillande grimas mot dem.

Och detta lilla, med tungan, ska tydligen räcka för att det ska bli ett dödspris på hans huvud.

Vad som kan komma att hända Amir, om mobbarna får tag på honom, vågar man inte ens tänka eller ha en idé om. Det kan bli farligt och riktigt otäckt.

Så vad Amir gör klokast i nu – är att bara hålla sig borta från mobbarna.

Vad som helst, men bara inte att de får tag på honom.

GÖTEBORG

6 Tvungen att

flytta

Amir, låtsaskusiner, och kompisar,
skola, fritids och Biskopsgården

Tidigare, på grund av all mobbning av
honom, blir han tvungen att flytta till
sina låtsaskusiner i Biskopsgården i

Göteborg.

Men nu, sedan ett halvår, bor han hemma i Skövde igen.

Fast den tidigare mobbningen tycks bara ha tagit en paus på en termin, när han bor i Göteborg. För snart sätter den igång på nytt, efter att han flyttat hem igen.

Och hela hans liv tycks bara handla om mobbning och att inte få vara ifred från de parasiterna.

Men vad ska han, de, göra åt allt?
Mobbarna?

Han borde nog ha stannat kvar hos kusinerna. För i Biskopsgården och

skolan där var det ingen som bråkade med honom.

Och i familjen, som han bodde hos, finns det två pojkar några år äldre än han. De skulle ha skyddat honom, om det hade behövts.

7 Kul hela tiden

Och där var det kul, både i skolan och hemma på gården.

I skolan spelade han fotboll med klasskamrater på rasterna. Och hemma på gården brukade han och kompisarna också spela fotboll. Dessa kompisar gick också i hans skola och klass, eller i en parallellklass.

Alla var snälla och trevliga mot honom.

Och där, efter skolan, gick han också på fritids. Också där var alla trevliga och snälla.

De gjorde roliga saker nästan hela tiden.

Ibland spelade de innebandy, i gymnasalen. Eller så spelade de fotboll, eller lekte inte nudda golv.

8 Inte nudda

golV

Där tog de fram allt av saker som man kunde kliva på, klättra eller hänga i: mattor, rockringar, bockar, plintar, bommar, rep ...

Man gick runt i en bana, och under färden fick man inte nudda golvet.

Mer om denna lek är att den också är lite som en tävling. Och den som

nuddar eller trampor på golvet åker ur tävlingen.

Golvet inuti rockringarna, som låg utspridda lite varstans på golvet, räknades inte som golv.

Och alla gick runt på ett led i en bana, där den som gick längst fram i ledet bestämde vilken fart som alla skulle ha när de gick runt i banan.

Ibland kunde personen längst fram skifta mellan att gå snabbt till att gå långsamt. Fast springa fick man inte göra, för då kunde man halka och skada sig.

Och denna lek, tävling, var himla kul.

Med olika fart gick de runt i banan tills någon eller flera trampat utanför, på golvet, och med det inte längre var med i tävlingen.

Alltså, man behövde hålla sig på mattan, i rockringarna, i repen som hängde ner från taket, balansgång på bommar, klättra över plintar och bockar, eller klättra och hänga sig kvar i ribborna längs med ena långsidan av gymnastiksalen.

Och, som sagt, allt gick framåt, runt, runt, tills alla utom en, den längst fram, trampat på golvet och med det åkt ut ur tävlingen.

Men om den som går längst fram och leder tävlingen, skulle ha otur att trampa på golvet, får personen efter honom/henne bli den som tar över och fortsätter leda tävlingen.

Ibland lyckades Amir att hålla sig kvar i tävlingen tills det bara var några personer kvar. Fast han vann aldrig någon tävling. Det var det oftast någon äldre pojke som gjorde, som annars också höll på med mycket sport på sin fritid. Som hade både god fysik och balans i kroppen.

Och här i denna tävling behövde man ha mycket styrka och en god balans.

9 Badhuset

Och ibland på fritids kunde de åka till badhuset och bada.

Det var också himla kul.

Amir och några till på fritids, som inte kunde simma, brukade mest hålla till i en mindre och mera barnvänlig bassäng. Där var vattnet inte så djupt. Det var också varmare än i den stora bassängen.

Och där fanns massor med leksaker, i olika färger, som man kunde flyta runt

på i vattnet: plattor av frigolit, böjbara korvar, simdynor ...

Och så klart fanns det en liten rutschbana som man kunde åka i, ner i vattnet.

10 De som orsakar problem

Tänk om allt detta också hade varit hemma i Skövde.

Men inte då.

Fast det är mest alla dem som mobbar, bråkar och är otrevliga – som är ett problem. Och dessa borde inte få

gå lösa.

Eller så borde de ha en eller flera vuxna runt sig som kunde vakta dem – så att de inte är dumma och elaka.

De är riktiga glädjeförstörare.

Om inte de fanns ... Ja, då skulle det förmodligen ha varit kul hela tiden. Eller i alla fall nästan hela tiden. Hemma i Skövde.

Fast nu så är det inte så, och mobbarna härjar runt och vill bråka med honom, och mest varje dag.

Hela tiden, när han är ute på gården eller på en gård intill, måste han ha ögon överallt, inte minst i nacken. För

mobbarna, de kan dyka upp när som helst och var som helst.

Nej, det hade varit bra om man hade kunnat ta med, till Skövde, allt det positiva med alla snälla och trevliga människor i och runt Biskopsgården. Och förstås allt det roliga som hände där.

Fast det går ju inte. Det är helt omöjligt.

ENORM

RÄDLSLA

11 Vågar inte

gå ut

Amir, mobbare, och städerska, skola

Sedan det som hände utanför uteserve-

ringen för två veckor sedan, har Amir inte vågat gå ut.

Och på väg till eller från skolan tar han olika vägar, för att minimera risken att möta någon av mobbarna.

Och en dag, när de har placerat ut sig på flera ställen på och utanför skolgården, vågar Amir inte gå ut ur skolbyggnaden.

Liknande har hänt flera gånger tidigare.

Men han vet att en av städerskorna på skolan bor i ett hus lite bortanför där han bor. Och nu, som flera gånger tidigare, söker han upp henne.

Hon håller på och städar i ett av klassrummen. Och dörren står öppen.

Han kliver fram till dörren och kikar in.

Men hon får syn på honom nästan direkt, och säger:

– Hej vännen! Har du slutat skolan för i dag?

Han nickar till svar.

– Men ska du inte gå hem nu då? Och du har väl läxor som behöver göras?

Men nu ser hon att han är ledsen. Och en tår letar sig ut från hans ena öga.

Hon lägger ifrån sig dammvippan

och kommer fram till honom.

Ger honom en kram.

Och frågar:

– Vad har hänt? Varför är du ledsen?

Är det som förut ...?

– Ja, dom där pojkarna ...

Och nu kommer mer gråt. Det rinner i bäckar nedför kinderna.

Hon stänger till dörren bakom honom och låser. Sedan får han en ny kram och hon håller om honom mycket kärleksfullt.

12 Får hjälp av städerskan

Hon vet nästan exakt vad som har hänt, som kan komma att hända, och han behöver hennes skydd. Detta har hon, som sagt, fått vara med om vid flera tillfällen sedan han flyttat hem igen, från en termin i Göteborg.

– Vi ska ta tag i det här, Amir. Var så säker. Och du vet att jag redan tidigare

har sagt till rektorn och flera av dina lärare, att du ofredas av flera pojkar.

Han gråter och kippar efter andan.

Hon ber honom slappna av och ta flera djupa andetag.

Han gör så.

– Det verkar inte vara någon som fattar ... hur allvarligt det här börjar bli, säger hon.

Han nickar igen.

– Jag får tänka ut något mer som vi, som jag kan göra ...

Han nickar.

– Jag slutar inte jobbet förrän klockan fyra, om lite mindre än en

timme ... Men kan du inte vara kvar inne på fritids tills jag slutar?

Han säger att han bara har tid där till klockan tre. Och han kommer därifrån nu.

Hon suckar. Tycker de borde ta hand om och behandla honom lite bättre. Och varför så slaviskt följa en klocka? Klockan tre kan väl få vara fyra någon dag, och när det behövs.

Han får vara med Anna och städa fram tills hon slutar jobba. Sedan följer hon honom ända fram till porten där hemma.

13 Kul städning

Han hjälper henne att våttorka alla bänkar. Det står skrivet eller ritat lite roliga saker på några av dem. Hon ber honom beskriva och läsa upp vad som står skrivet.

Det står: Min katt Missan är bäst. Frölunda vinner hela derbyt. IFK bäst i hela världen. Nästa ridlektion ska jag

rida Rambo. Han är best.

Amir frågar Anna om inte ordet best är felstavat.

Hon håller med. För en best är ju något stort och nästan otäckt. Som att möta en jättestor hund.

Hon säger också att det var ovanligt mycket skrivet och kladdat på bänkarna i dag. Det brukar det inte vara, i vanliga fall. Men det kan nog vara för att klassen, en femma, nog har haft vikarie i dag. Då finns det kanske några av eleverna som vågar göra lite mer som de vill.

Fast ingen dör väl av att det är lite

kladdat och ritat på bänkarna.

– Nej, säger Amir, inte jag i alla fall.

Och det här är till och med lite kul, med att tvätta bänkar.

– Men står det något mer? Och är det något ritat?

14 Sötast på hela skolan

– Ja, det finns flera ritade hjärtan. Och i ett står det Lisa + Emil. Och på en annan bänk står det Ludvig är sötast på hela skolan.

– Undrar vem Ludvig är? frågar hon.
Jag menar, förutom att han då är söt?

Amir tittar efter något mer kul som är skrivet, innan han tvättar bort det.

– Fast ..., säger hon bestämt och sträcker på sig, samtidigt som hon lutar sig något bakåt, men pausar någon sekund.

Han vänder upp ansiktet väntande mot henne.

– Sötast på skolan ...? Det måste stå fel. Det ska väl stå näst sötast ...

Nu förstår han inte.

– ... för sötast, det är ju du.

Han ler och blir generad.

– Tack!

– Har du nån tjej? Eller finns det nån flicka som du är kär i? Eller tycker extra mycket om?

Han vet inte vad han ska svara.

Men så säger han:

– Ja, flera. Fast dom är mina tjej-kompisar.

15 Följer

honom hem

När klockan har passerat fyra på eftermiddagen, och när Annas arbets-

dag tagit slut, och Amir har hjälpt henne att tvätta fler bänkar, följer hon honom hem.

Hemma vid porten säger Anna att varje dag som han känner oro för pojkarna, då kan hon följa honom hem. Som förut. Och det är inga problem.

Och de ska allt hitta ett sätt att få stopp på all mobbning. Det lovar hon.

Hon kan försöka prata allvar med pojkarna och få dem att sluta bråka.

Och hon kan ringa hem till deras föräldrar och försöka få dem att prata sina pojkar till rätta. Kan de inte få dem att bli snälla, så kanske de åtminstone

kan lämna Amir i fred.

Och hon ska förstås också ta ett allvarets pratstund med rektorn och pojkarnas lärare.

Hon tror att sedan kommer det nog absolut att bli bättre, och att mobbningen upphör.

Fast det här borde hon, eller någon annan vuxen, ha gjort redan tidigare. Fast bättre sent än aldrig, var det någon klok som sa en gång.

BORGEN

16 Livrädd

Amir och mobbare, ute

Amir ligger under brädgolvet och flåsar efter andan. Han har sprungit långt och under en längre stund.

Hör mobbarna kommer fram till borgen.

De går runt rastlöst och svär och

lever. De är riktigt otäcka.

– Turken måste vara här nånstans, säger Kalle, som är lite av en ledare för gänget.

– Ja, den äckliga turken, säger Marre, för att bara instämna och hålla med.

– När vi får tag på den idioten ..., säger Fille, då ska han allt få sej en omgång.

– Ja, den äcklige, skitige turken, säger en fjärde pojke.

– Och han borde tvätta sej nån gång, säger en femte.

– Han luktar skit, säger en sjätte.

– Ja, som en bajskorv, säger en sjunde.

Och de skrattar roat åt sig själva och deras påhittighet. Här verkar det inte finnas minsta lilla spår av empati: att känna med någon, hur den har det.

Amir är så rädd att han tror att han vilken sekund som helst kommer att kissa i byxorna.

Det får inte hända.

Men om det ändå gör det – så måste det få vara okej. Och i så fall kan det väl inte göra saken värre eller att det blir till mer skada.

17 Det blir

Värre

– Amir, kom fram! skriker Kalle.

Pojkarna med tennisracketen, basebollträt och krocketklubban slår med dem mot borgen.

Alla ser sig om efter Amir, både noga och rastlöst. Men ingen av dem kan tänka så långt som att han har gömt sig under trägolvet. Och brädorna är spika-

de ganska tätt. Så det går inte att se mellan springorna.

Ett par av pojkarna går över golvet.

Amir slutar andas. Han är livrädd. Så rädd att han nu till och med är rädd för att de ska höra hans hjärta slå. Och få tyst på sitt hjärta kan han ju inte. För då vore han ju död.

Flera till pojkar kliver över trägolvet. Och ett par andra går balansgång på stockarna runt borgen.

Amir ligger kvar under golvet, lika tyst som stilla.

Hur länge ska detta hålla på?

En hel halvtimme går.

Pojkarnas tidigare jagande verkar nu mera gå över i lek.

De leker att de har krigat mot alla som tidigare varit på denna borg. Och de var kanske hundra stycken. Men de har skrämt och jagat iväg varenda en.

– Men vi borde ha tillfångatagit några, säger en av pojkarna.

– Ja, och gett dom rejält med stryk, säger en annan.

– Vi kunde ha slagit ihjäl dom, säger en tredje.

Amir tänker att han inte får bli avslöjad. Och han får inte hosta, nysa eller ens det lilla minsta harkla sig. Inte

heller fisa.

Aldrig tidigare har han varit så här rädd.

18 Går mer över i lek

Ett par av pojkarna klättrar upp i borgen som har tre lägre kryp-in-våningar. För varje våning att ta sig upp kräver det

mer av både mod och styrka.

Första våningen är kanske femtio centimeter över marken, andra en och en halv meter och tredje två meter.

Och för den som är riktigt stark och vågar, kan man med en repstege klättra hängandes i armarna upp till ett torn som har en mindre avsats att stå på. Och dit upp är det tre meter.

Hela den här borgen är rolig och spännande att leka i.

Kalle och Marre klättrar upp till tornet. Och därifrån spanar de ut över området, efter Amir.

Amir behöver ligga under detta

trägolv en bra stund till innan de livsfarliga mobbarna tröttnar och ger sig av.

Och, som sagt, han får inte hosta eller nysa.

Inte heller fisa.

För då är han helt rökt sedan.

Och sedan finns det väl inget annat, än att ta emot alla deras sparkar och slag, eller vad de nu kan hitta på eller komma sig för att göra mot honom.

Fast då måste han ropa – nej, skrika, på hjälp, så att det hörs minst över till andra sidan stan.

19 Faran över

Och innan de går kommer två flickor i Amirs ålder dit för att leka.

Säkert så får de pojkarna att ge upp sitt letande efter Amir, och åtminstone för stunden.

Amir väntar ytterligare en stund innan han kryper fram från brädgolvet.

Han känner inte flickorna så bra, men vet att de går i en parallellklass.

När de har sina ryggar vända mot honom, passar han på att krypa fram.

Och utan att bli upptäckt av dem smyger han iväg mellan björkarna, bort därifrån.

Fast, vad hade väl det gjort om han avslöjat sig för dem?

Han har väl inget att dölja, eller att skämmas för?

Det är alla de hemska pojkarna, mobbarna, som ska skämmas. Och för de är alla riktiga idioter.

Men om hemskingarna skulle dyka upp igen – då kunde han kanske ta hjälp av flickorna. Bara deras närvaro gör nog tillräckligt för att ge honom det skydd som skulle krävas. För inte vågar

mobbarna, eller kan med, att ge sig på honom när han har två flickor i sitt sällskap?

Fast så här långt tänker inte Amir nu. Han är för uppjagad och skrämmd av allt som hänt. Eller kanske till och med händer.

Och vågar han gå hem nu? Ensam, och med risk för att dårarna ska dyka upp igen?

20 Ger sig av

Han tänker, varför han skulle gå ut i dag? Fast han har ju inte vågat gå ut på två veckor, för det där som hände vid restaurangens uteservering.

Och någon gång måste han ju börja våga gå ut igen. För han kan ju inte sitta hemma, inlåst, som i ett fängelse, och hur länge som helst.

Men nu vill han gå hem. Fast han är en bra bit hemifrån, och det blir kanske svårt att välja vilken väg han ska ta för

att inte riskera att möta mobbarna igen.

Och han är törstig.

Han kan gå hem till Anna, hon som städar på skolan, och be henne om ett glas vatten. Hon bor bara några hundra meter härifrån.

Men när han ringt på hennes dörr kommer ingen och öppnar. Hon är inte hemma.

Det finns en trädgårdsslang och vattenkran på husväggen. Han tar initiativ att bjuda sig att dricka ur slangen.

Först låter han vattnet rinna en stund, då vattnet som finns i slangen kan vara

gammalt och dåligt. Det vattnet kommer att göra honom sjuk.

När han har druckit rejält bestämmer han sig för att gå bort till lekparken och gunga lite. Den finns bara en liten bit härifrån. Han kan också gå bort till linbanan och åka lite.

Nu får han en idé om att gå hem till Hampus och Ralf, och fråga dem om de vill gå med honom till lekparken. Eller om de vill kan de spela fotboll.

Fast det är långt att gå hem till dem, nästan lika långt som att gå hem till sig.

Efter en liten stunds fundering bestämmer han sig för att gå själv bort

till lekparken. Han kan gå hem till Hampus och Ralf senare i dag.

21 Lekparken

Men innan han hinner tänka färdigt tanken dyker mobbarna upp igen. Och han måste springa och ta skydd.

Nu flyr han förbi en skola, sedan till en gräsfotbollsplan och lekpark.

Men där har han tur när en mamma och hennes två små barn är där och

leker. De blir hans skydd, och det får honom att slappna av. Det räcker garanterat som skydd från mobbarna.

Han springer fram till den ena av två gungor. I den andra gungar en flicka på fyra år.

Och tio meter bort är mamman med sin lille son på två år som älskar att åka rutschkana.

Han säger hej till dem. Sätter sig i gungan och försöker slappna av.

Han känner sig skyddad av mamman.

Efter en stund ser han att mamman och hennes barn är på väg att lämna

lekparken. Då frågar han mamman om de ska gå förbi där han bor? Han säger att han har problem med flera mobbare som är ute efter honom.

Och mamman förstår att det är allvar. Hon följer honom ända hem till hans gård.

Han tackar för hjälpen och springer den sista biten genom gården och hem till sig.

Hemma säger han inget om det senaste som har hänt med mobbarna.

Mamma ber honom hålla sig inne nu fram tills de ska åka till affären och handla mat.

Amir går ut på balkongen och spanar efter mobbarna. Men de syns inte till någonstans.

LITE MER

OM MIG

Skriva böcker

Jag Roy Panen tycker det är kul att skriva böcker. Och att släppa fantasin helt fri gör det ännu roligare.

När jag skriver på en boktext har jag som oftast tidigare funderat och tänkt mycket kring handlingen i boken.

Och bra idéer får jag när jag är ute på promenader i naturen, eller har ett tråkigt jobb att utföra på mitt arbete.

Och när jag kommer hem, på kvällen, försöker jag tänka fram text för alla mina tankar och funderingar kring handlingen i boken.

Lärare och snickare

Jag är utbildad lärare i svenska och svenska som andraspråk på gymnasienivå.

Men innan jag blev lärare var jag snickare: byggnadssnickare, möbelsnickare och maskinsnickare.

Och som lärare arbetade jag i grundskolans årskurser 4-9. Jag undervisade i svenska, svenska som andraspråk, särskilt undervisningsstöd för elever med särskilda behov, biblioteksansvarig, och som obehörig slöjdlärare.

Det blev för jobbigt att vara lärare, så jag valde att sluta. Jag gick tillbaka till mitt tidigare yrke som snickare.

Gratis böcker

Lite senare började jag skriva böcker.

Och jag startade ett eget bokförlag.

Fast det har gått lite trögt med bokförsäljningen och utlåningen.

Det är svårt att hitta nya läsare. Fast jag tycker själv att alla mina böcker är intressanta och spännande, och borde nå ut till många läsare.

Jag vill och önskar ha många läsare. Och jag fick idén om att själv distribuera/dela ut mina böcker på min hemsida panen.se, för gratis läsning och lyssning.

Alla som vill får läsa och lyssna på mina böcker – GRATIS.

Ge ett bidrag

Den som vill och kan får gärna ge ett bidrag till mitt bokförlag, kanske en tia eller mer. På panen.se finns ett postgironummer till min bank, om man vill skänka en slant.

Tusen tack till dig, på förhand.

Skriva på heltid

Jag skriver böcker på min fritid, men vill så gärna börja skriva på heltid. Fast när jag går i pension 2031, då blir jag nog en glad pensionär och kan skriva böcker 24/7.

Nu vet du lite mer om mig.

Ha det gott och ta hand om dig.

Kramar från din vän

Roy Panen